

Griffienummer :

Repertoriumnummer : 1430

Vonnisdatum : 14.06.2005

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. , gepensioneerde, geboren
, wonende te
Belg.

2. , huisvrouw, geboren
wonende te
Belg.

Verdacht van : te

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft
toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 27 juni 2001 tot 25 november 2003

op het onroerend goed gelegen te , gekadaastreerd of geweest zijnde
, eigendom van :

1, gepensioneerde, geboren

wonende te

en

3, huisvrouw, geboren

, wonende te

ingevolge deels akte van schenking aan de vrouw d.d. 06 mei 1965 verleden voor

notaris met standplaats te en deels door akte van aankoop door de

gemeenschap d.d. 24 juni 1981, verleden voor notaris te

- Een berging in betonplaten, ingeplant op de perceelsgrens links, met een oppervlakte van ca. 4m x 3,50m en een hoogte van ca. 2m, voorzien van een betonnen vloerdek en een dakbedekking van eternieten golfplaten;

- Twee metalen boxen, ingeplant op de perceelsgrens links, geplaatst tegen de achtergevel van de berging, met een totale oppervlakte van ca. 5m x 4,60m en een hoogte van ca. 2m, voorzien van een betonnen vloerdek en een zadeldak afgedekt met ijzeren golfplaten;

- Een berging in betonplaten dienstig als stalling voor fietsen, ingeplant op ca. 2m van de perceelsgrens rechts, met een oppervlakte van ca. 3m x 6m en een hoogte begrepen tussen 3,50m x 3,60m, voorzien van een betonnen vloerdek en een dak van eternieten golfplaten en plasticen golfplaten;

- Een berging in betonplaten dienstig als "speelhuisje", ingeplant op ca. 2,50m van de perceelsgrens rechts, met een oppervlakte van ca. 4m x 5m en een hoogte van ca. 2m, voorzien van een betonnen vloerdek en een dak van eternieten golfplaten en met aan de voorzijde een ijzeren poort;

- Een betonnen dek met een oppervlakte van ca. 4m x 4m tussen beide voormelde bergplaatsen;

- Een houten tuinhuis met een oppervlakte van ca. 6m² en een hoogte van ca. 2m, met een dakbedekking van bitumen en een houten buitenterras van 3m x 3m

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van

burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar

- thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houden

organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22 oktober 1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-

uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op 07/07/2004,
nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 84,81 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;
- Mr. _____ loco Mr. _____, advocaat te _____, vertegenwoordigt beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

*** *** ***

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een aantal wederrechtelijk opgetrokken constructies in stand hebben gehouden.

3.

Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te
, kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een natuurgebied met wetenschappelijke waarde of
natuurreserveaat (gewestplan ;, ggk. bij K.B. van 3 april 1979).

Op 27 juni 2001 werd vastgesteld dat beklaagden een aantal constructies instandhouden m.n.

- een berging in betonplaten met een oppervlakte van 14 m² en een hoogte van 2 m, bedekt met eternieten golfplaten en ingeplant op de linker perceelsgrens;
- twee metalen boxen met een totale oppervlakte van 23 m² en een hoogte van 2 m, bedekt met ijzeren golfplaten en ingeplant op de linker perceelsgrens;
- een berging in betonplaten met een oppervlakte van 18 m² en een hoogte van ong. 3.50m, bedekt met eternieten en plasticen golfplaten en ingeplant op rechter perceelsgrens;
- een berging met een oppervlakte van 20 m² en een hoogte van 2m, afgedekt met eternieten golfplaten en ingeplant op de rechter perceelsgrens;
- een betonnen dek met een oppervlakte van 16 m²;
- een houten tuinhuis met buitenterras.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 10 december 2002 werd de regularisatie van 4 bijgebouwen geweigerd.

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van van 27 februari 2003 werd het beroep ingewilligd.

Bij ministerieel besluit van 16 september 2003 werd het beroep van de gemachtigde ambtenaar ingewilligd en werd bijgevolg de beslissing van de 27 februari 2003 vernietigd.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

4.

Beklaagden hebben doelbewust een inbreuk gepleegd ervan uitgaande dat éénmaal de zgn. instandhoudingwerken waren gerealiseerd, de toestand zowel zou blijven. De feiten tonen aan dat zij lichtzinnig omspringen met de wettelijke regels. De beklaagden moeten beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan enig ander belang van de beklaagden.

Mede gelet op het blanco, dan wel relatief gunstig strafrechtelijk verleden en de omvang van de inbreuk, hun respectievelijk aandeel daarin en het herstel wordt aan beklaagden een geldboete deels met uitstel opgelegd.

5.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de stedenbouwkundige inspecteur van 28 maart 2002.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld. Het bij decreet van 4 juni en 21 november 2003 gewijzigd artikel 149 DORO vereist niet dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering opnieuw moet overwegen of aan die wijzigingen moet aanpassen (in dezelfde zin: Cass., 23 november 2004). Artikel 149, tweede lid DORO is nog niet in werking getreden (art. 198bis DORO).

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004).

R.v.St., nr. 5, 2 april 2004, *R.W.*). Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, *R.W.*, De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003,).

¹⁾ De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004,). De hersteltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

En aangezien het niet bewezen is dat veroordeelde reeds een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en men mag hopen dat veroordeelde zich aan dergelijke misdrijven

niet meer zal schuldig maken, er toepassing mag gemaakt worden van art. 8§1 van de wet van 29 juni 1964.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende drie jaren voor een deel van 350 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.750 euro of een vervangende gevangenisstraf van 70 dagen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 53.53 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde : schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde : voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

En aangezien het niet bewezen is dat veroordeelde reeds een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en men mag hopen dat veroordeelde zich aan dergelijke misdrijven niet meer zal schuldig maken, er toepassing mag gemaakt worden van art. 8§1 van de wet van 29 juni 1964.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende drie jaren voor een deel van 350 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.750 euro of een vervangende gevangenisstraf van 70 dagen.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 53,53 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het afbreken van de 4 bergingen –inclusief de vloerplaat-, de verwijdering van het betonnen dek en de afbraak –inclusief de vloerplaat en het terras- van het houten tuinhuis en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
14 juni 2005, alwaar zetelden:

1. Ondervoorzitter, enige rechter,
2. Substituut Procureur des Konings,
3. Afgevaardigd Adjunct-griffier